

Profesor

ALEXANDRU NICOLAE

DICȚIONAR
ROMÂN – ITALIAN
ITALIAN – ROMÂN

Editura ASTRO

Y

yácht sm. iáht.
yóghurt sm. iaurt.

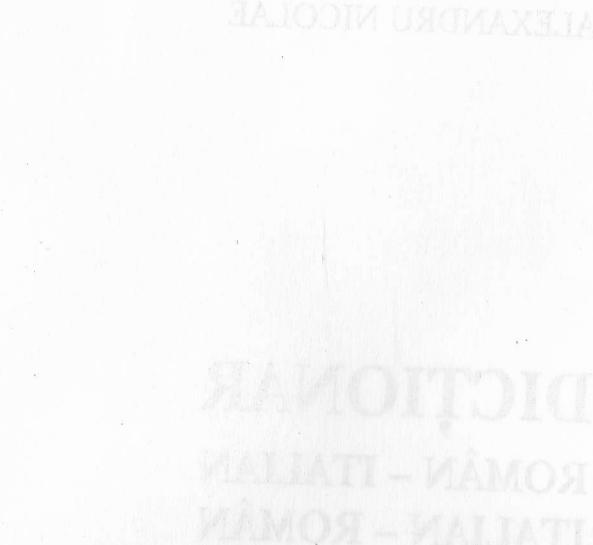
Z

zaffáta sf. iz, miros urât, putoare.
zafferáno sm. bot. şofran.
zaffíro sm. safir.
zaganélla sf. frângie.
záino sm. raniă.
zámbra sf. cameră.
zámpa sf. labă.
zampilláre vi. a tâșni.
zampíllo sm. tâşnitură.
zampógna sf. cimpoi.
záńca sf. picior.
záńna sf. colț, dinte.
zannáre vt. a lustrui, a șlefui.
zanzára sf. zool. jânțar.
záppa sf. sapă.
zappaménto sm. săpătură.
zappáre vt. a săpa.
zappóna sm. târnăcop.
zar sm. țar.
zarína sf. țarină.
zázzera sf. coamă; plete, chică.
zebra sf. zool. zebřa.
zèfiro sm. zefir.
zelánte adj. zelos.
zélo sm. zel, râvnă, sârguinjă.
zelóso adj. zelos.
zéppa sf. pană de despicat lemn.
zéró sm. zero.
zia sf. mătușă.

zibíbbo sm. bot. stafidă.
zigomo sm. pl. pomeți.
zinále sm. șorț.
zínco sm. zinc.
zío sm. unchi.
zípolo sm. cep.
ziro sm. ulcior.
zítia sf. fată; fecioară.
zítio sm. băiat.
zittío sm. șoaptă.
zítto adj. tăcut, cuminte.
zóccolo sm. sabot; soclu.
zodiaco sm. zodiac.
zólfo sm. sulf.
zómþo sm. săritură, salt.
zóna sf. zonă.
zonále adj. zonal.
zóo sm. grădină zoologică.
zoología sf. zoologie.
zoólogo sm. zoolog.
zootecnía sf. zootehnie.
zootécnico 1. sm. zootechnician.
2. adj. zootehnic.
zoppáre vt. a schilodi; a cotonogi.
zoppicáre vi. a șchiopăta.
zóppo sm., adj. șchiop.
zoticággine sf. mojicie, grosolanie.
zótico sm. grosolan, bădăran.
zúcca sf. bostan; dovleac.
zuccheráre vi. a îndulci.
zúcchero sm. zahăr.
zuccóna sm. prost, nerod.
zúffa sf. încăierare.
zufoláre vi. a fluiera.
zufolio sm. fluierat.
zúfolo sm. fluier.
zúppa sf. supă.
zuppiéra sf. supieră.
zúppo adj. ud, umed; înmuiat.

CUPRINS

Modul de folosire al dicționarului	3
Lista abrevierilor	4
Fonetica limbii italiene	5
Câteva noțiuni de gramatică italiană	6
Dicționar român – italian	9
Dicționar italian – român	257

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ANTON, ALEXANDRU NICOLAE

Dicționar român-italian, italian-român/
Anton Alexandru Nicolae. – București : Astro.
ISBN 978-606-92311-7-3

81'374.8=131.1=135.1

81'374.8=135.1=131.1

Editura ASTRO

Str. Iacob Negrucci, nr. 37A, sector 1, București
Tel./Fax: 021.223.04.51.

Comenzi la:

www.carteamea.ro

www.cartescolara.ro

www.depozit-de-carti.ro

MODUL DE FOLOSIRE AL DICTIONARULUI

La traducerea cuvintelor cu mai multe înțelesuri a fost pus primul sensul de bază, iar celelalte sensuri au fost traduse în ordinea importanței lor. Prima prescurtare de după fiecare cuvânt se referă la forma gramaticală a acestuia. În cazul în care cuvântul are mai multe forme gramaticale fără a-și schimba formă, acestea au fost specificate prin prescurtările lor și despărțite prin virgulă (ex: **latino** 1. sm., adj. latin). În cazul în care cuvântul tradus se folosește într-un anumit domeniu de activitate, acest lucru a fost specificat printr-o a doua prescurtare. (ex: **silicio** sm. chim. siliciu).

Când la traducerea unui cuvânt au fost folosite sinonime, acestea au fost despărțite prin virgulă; când au fost sensuri diferite, acestea au fost despărțite prin punct și virgulă. Când expresiile din paranteză încorporează cuvântul tradus, acesta a fost înlocuit cu semnul „~“.

Când cuvântul tradus are diferite înțelesuri gramaticale, acestea au fost puse în evidență cu cifre arabe, în următoarea ordine: 1. substantivul; 2. adjecativul; 3. adverbul; 4. verbul. În cazurile când se întâlnește altă ordine, înseamnă că respectivul cuvânt este folosit cu precădere ca parte gramaticală explicitată la punctul 1.

Atunci când un cuvânt în funcție de accent înseamnă altceva, acesta a fost scris încă o dată și explicat separat (ex: **ancóra** adv. până atunci; **áncora** sf. mar. ancoră).

I. Abrevieri gramaticale

adj. adjecțiv.
adv. adverb.
art. articol.
card. cardinal.
conj. conjuncție.
dem. demonstrativ.
hot. hotărât.
impers. impersonal.
interj. interjecție.
interrog. interrogativ.
nehot. nehotărât.
ord. ordinal.
pers. personal.
pl. plural.
prep. prepoziție.
pron. pronom.
s. substantiv.
sf. substantiv feminin.
sm. substantiv masculin.
sn. substantiv neutru.
vi. verb intransitiv.
vr. verb reflexiv.
vt. verb transitiv.

astr. astronomie.
astrol. astrologie.
bot. botanică.
chim. chimie.
com. comercial.
econ. economie.
fig. figurat.
fiz. fizică.
geog. geografie.
geol. geologie.
geom. geometrie.
gram. gramatică.
iht. ihtiologie.
inf. informatică.
ist. istorie.
înv. învechit.
jur. juridic.
mar. marină.
mat. matematică.
med. medicină.
mil. militar.
mit. mitologie.
mm. mass media.
muz. muzică.
pol. politică.
rel. religie.
sport. sportiv.
tehn. tehnică.
zool. zoologie.

II. Celelalte abrevieri

anat. anatomie.
agr. agricultură.
aprox. aproximativ.
arhit. arhitectură.

FONETICA LIMBII ITALIENE

Alfabetul italian cuprinde 26 de litere, dintre care consoanele j, k, w, x, y au fost împrumutate din alte limbi.

Nu există o regulă strictă pentru pronunțarea vocalelor, și de aceea sunt folosite semne grafice care indică vocala pe care cade accentul.

Consoana h nu se pronunță. Când apare în următoarele grupuri de litere: chi, che, ghi, ghe, indică faptul că acestea se vor pronunța gutural.

Consoana z se pronunță sonor doar atunci când se află la începutul unui cuvânt; când o găsim intercalată se va pronunța aproximativ ca ț din limba română. Când consoana s este urmată de ce sau ci, ea se va pronunța ca ș din limba română.

Consoana q este urmată întotdeauna de cel puțin două vocale dintre care prima este u, și se pronunță gutural.

Specific limbii italiene sunt grupurile de consoane duble care apar foarte frecvent în ortografie și indică faptul că consoana respectivă se va pronunța foarte apăsat.

Când după un cuvânt care se termină cu o vocală urmează un cuvânt care începe tot cu o vocală, vocala finală dispare și se înlocuiește cu un apostrof (ex: l'uomo). Această vocală dispare și în cazurile când este precedată de l, m, n, r, indiferent de litera cu care începe cuvântul următor. În acest caz nu este înlocuită cu nici un semn grafic.

CÂTEVA NOTIUNI DE GRAMATICĂ ITALIANĂ

ARTICOLUL

Înaintea substantivelor masculine care încep cu z, gn, ps, pn, x sau cu s urmat de cel puțin o consoană se folosesc „lo“ ca articol hotărât și „uno“ ca articol nehotărât. Înaintea celorlalte litere se folosesc: „il“ ca articol hotărât și „un“ ca articol nehotărât.

Înaintea substantivelor feminine se folosesc „la“ ca articol hotărât și „una“ ca articol nehotărât.

Dacă se află înaintea unui cuvânt care începe cu o vocală, articolele „lo“, „la“ și „una“ pierd vocala finală care se înlocuiește cu un apostrof (l’, un’).

Formele plurale ale articolelor hotărâte sunt: il – i; lo – gli; la – le. Articolele nehotărâte nu au plural și sunt înlocuite cu: dei, degli, alcuri.

Când articolul hotărât este precedat de o prepoziție se unește cu ea formând o prepoziție articulată:

„Di“ Singular: di + il = del; di + lo = dello; di + la = della.

Plural: di + i = dei; di + gli = degli; di + le = delle.

„A“ Singular: a + il = al; a + lo = allo; a + la = alla.

Plural: a + i = ai; a + gli = agli; a + le = alle.

„Da“ Singular: da + il = dal; da + lo = dallo; da + la = dalla.

Plural: da + i = dai; da + gli = dagli; da + le = dalle.

„Su“ Singular: su + il = sul; su + lo = sullo; su + la = sulla.

Plural: su + i = sui; su + gli = sugli; su + le = sulle.

„In“ Singular: in + il = nel; in + lo = nello; in + la = nella.

Plural: in + i = nei; in + gli = negli; in + le = nelle.

Prepozițiile con și per nu se unesc cu articolul.

SUBSTANTIVUL

Substantivele care se termină în „o“, precum și numele de ființe de sex bărbătesc, numele munților, mărilor, fluviilor, lacurilor al lunilor și zilelor cât și numele pomilor fructiferi sunt de **genul masculin**.

Substantivele care se termină în „a“, cât și numele de ființe de sex femeiesc, numele de orașe, insule, fructe sunt de **genul feminin**.

Substantivele care au aceeași formă și pentru masculin și pentru feminin sunt de **genul ambigen**.

Sunt excepții de la aceste reguli, după cum urmează: la mano, la eco, etc. sunt substantive feminine; substantivele de origine greacă terminate în „ca“, „ta“ și „ma“ (ex: il profeta) sunt masculine; cele terminate în „cida“ și „ista“ sunt tot masculine. Există multe alte excepții care nu respectă o regulă anume, fiind cazuri particulare.

Formarea femininului:

Substantivele masculine care se termină în „o“ sau „i“ formează femininul prin înlocuirea acestor vocale cu „a“. Cele care se termină în „tore“ formează femininul prin înlocuirea terminației cu „trice“ (ex: riscotitore – riscotitrice). Cele care indică profesia formează femininul cu sufixul „essa“ (ex: medico – medicessa), dar și aici există excepții particulare (ex: cuoco – cuoca). Substantivele terminate în „ista“ cât și unele care se termină în „e“ nu își schimbă forma la feminin, fiind diferențiate doar de articolul care le precedă.

Există și substantive (în general nume de ființe) la care pentru feminin se folosesc un cuvânt diferit: il marito – la moglie, il cane – la cagna, il fratello – la sorella, l'uomo – la donna, il padrino – la matrina, il bue – la vacca.

Substantivele feminine care se termină în „a“ formează pluralul în „e“ (ex: cabina – cabine), iar excepțiile masculine care se termină în „a“ formează pluralul în „i“ (ex: problema – problemi). Dacă înaintea literei „a“ terminală se află consoana c sau g, aceasta va fi înlocuită la plural de grupul „ch“ sau „gh“. Substantivele care se termină în „o“ formează pluralul în „i“ (ex: libro – libri).

Substantivele care se termină cu o consoană, cu o vocală accentuată, cu „i“ sau cu „ie“, precum și cele monosilabice nu își schimbă forma la plural (ex: la città – le città).

Există și substantive care nu au formă plurală (ex: sete, fame), și altele care nu au formă singulară (ex: occhiali, pantaloni, sponsali).

Pronumele de politețe

În limba italiană există un singur pronume de politețe (Lei) care se folosește numai cu verbul la persoana a III-a singular și se traduce prin dumneavastră. El se transformă în Le la dativ și în La la acuzativ.

VERBELE AUXILIARE

Pentru formarea timpurilor compuse se folosesc ca auxiliare verbele essere și avere. Verbul essere se folosește cu verbele reflexive, cu verbele la diateza pasivă, cu cele unipersonale, cu unele verbe impersonale și cu verbele care arată mișcarea într-o anumită direcție. Verbul avere se folosește cu verbele tranzitive și cu cele care arată mișcarea ca atare.

Verbele modale dovere, potere și volere, dacă stau lângă infinitivul altui verb, vor împrumuta auxiliarul acestuia, indiferent de auxiliarul pe care îl au de obicei.

DICȚIONAR

ROMÂN – ITALIAN

Respect pentru oameni și cărți

Plăbuță în „cărți” (abîma - abîmă) în ceea ce privește conținutul cărții se termină cu „cărțea” posibil în „cărți” (ex. problema - problema). Dacă abituță începe cu „terminat” se arăta consoarta cărții, adică ca fiind cărțea în plusul cărții poate să fie „abituță”. Substanțial cărții sunt cărțile și cărțea plăbuță în „cărți” (abîmă - abîmă).

Cărțile pot avea și un nume de proprietate, de proprietar, adică „cărțile lui Ion”, „cărțile lui Ion și ale corespondenței sale” și în finală formă de plurim (cărțile lui Ion - le cărțile).

„Cărțile lui Ion” este o cărțe care nu este o carte (cărțile), și „cărțile lui Ion” este o formă singulară (cărțile lui Ion - plural).

DICȚIONAR

Proponem de scris

In limba italiana există un singur pronume de predică (că) care se folosește în locul unui substantiv singular sau plural, în locul unui substantiv în Le în dănsul și în La în acuzativ.

VERBUL AUXILIARE

Pentru formarea limbajului compus se folosesc către verbele esse și avere. Verbul esse se folosește ca verbul reflexiv, ca verbelie la distanță pasivă, ca cele unigenitive, ca unele verbe impersonale și ca verbelie care exprimă înțelegând anumită direcție. Verbul avere se folosește ca verbelie transitive și ca cele care exprimă mișcarea către, către. Verbele modale dovere, putere și volență, dacă sunt lărgite în limbi altă verbă, vor împărțea auxiliul acestuia, indiferent de auxiliarul pe care îl are de obicei.

A

a 1. art. la; (~ sa) la sua; (~ căruia) di cui. 2. prep. (a fi) esser; (a face) fare; (de la ~ la z) dall'a alla zeta.

abac sn. abaco, pallottoliere.

abajur sn. paralume.

abandona vt. abbandonare, lasciare.

abandonare sf. abbandono.

abanos sm. ebano; (negru ca abanosul) nerissimo.

abataj sn. estrazione di minerale; luogo dell'estrazione.

abate 1. sm. rel. abate. 2. vt., vr. sviare, traviare, altrove; (a se ~) scatenarsi; (a se ~ la dreapta) zvoltare a destra.

abatere sf. zviamento, traviamiento, trasgressione; deviazione; eccezione.

abator sn. mattatoio; macello pubblico.

abăut adj. abbattuto, scoraggiato.

abces sn. ascesso, postema.

abdica vi. abdicare.

abdicare sf. abdicazione.

abdomen sn. anat. addome.

abdominal adj. addominale.

abecedar sn. abecedario, silabario.

aberant adj. abberrante.

aberație sf. aberrazione.

abia adv. appena; a stento; (abia-abia) a mala pena.

abil adj. abile; valente, capace; furbo, sagace.

abilitate sf. abilità; capacità; sagacia; destrezza.

abilită vt. abilitare.

abis sn. abisso.

abisal adj. abissale.

abitir adv. meglio.

abject adj. abietto, vile; basso.

abjeclie sf. abiezione.

abjura vi. abiurare.

abjurare sf. abiura.

ablativ sn. gram. ablativo.

abneganje sf. abnegazione.

aboli vt. abolire; annullare.

abolire sf. abolizione.

abominabil adj. abominevole; detestabile.

abona 1. vt. abonare. 2. vr. abbonarsi.

abonament sn. abbonamento.

abonat sm. abbonato.

aborda vt. abbordare; (a ~ o persoană) accostarsi; mar. approdare.

abordabil adj. abbordabile, accessibile.

abordaj sn. abbordaggio, arrembaggio.

aborigen adj. aborigeno.

abraziv adj. abrasivo.

abrevia vt. abbreviare, accorciare.

abreviere sf. abbreviazione; abbreviatura.

abroga vt. abrogare, annullare.

abrogare sf. abrogazione.

abrupt 1. adj. precipitoso, scosceso; dirupato. 2. adv. precipitosamente.

abrutiza vt. abbrutire, istupidire.

abrutizare sf. abbruttimento.

abscisa sf. mat. ascissa.

absent adj. assente; fig. indiferente, disattento.

absenta vi. assentarsi; allontanarsi.

absenteism sn. assenteismo.

absentă sf. assenza.

absint sn. assenzio.

absolut 1. adj. assoluto; completo. 2. adv. assolutamente, interamente.

absolutism sn. assolutismo.
absolvent sm. diplomato și cărti
absolvit vt. assolvere, prosciogliere; jur. perdonare.
absolvire sf. compimento, conclusione; assoluzione, perdono.
absorbant adj. assorbente.
absorbit adj. assorto.
absorbție sf. assorbimento.
abstinent adj. astinente.
abstinență sf. astinenza.
abstract 1. adj. astratto. 2. adv. astrattamente.
abstractiza vt. rendere astratto.
abstracție sf. astrazione.
absurd 1. adj. assurdo. 2. adv. assurdamente; (a reduce la ~) mat. ridurre all'assurdo.
absurditate sf. assurdita.
abține vr. astenersi, trattenersi.
abținere sf. astensione.
abunda vi. abbondare.
abundent 1. adj. abbondante, ricco; abbondevole. 2. adv. abbondantemente.
abundență sf. abbondanza, copia; ricchezza.
abur sm. vapore; fiato; (vapor cu aburi) batteilo a vapore.
abureală sf. vapore umido; alito.
aburi vt., vr. appannare.
abuz sn. abuso; (~ de încredere) abuso di fiducia; (~ de forță) abuso di forza; (a face ~) fare abuso; (prin ~) abusivamente.
abuza vi. abusare.
abuziv 1. adj. abusivo. 2. adv. abusivamente.
ac sn. ago; (~ cu gămălie) spillo; (~ de siguranță) spillo da balia; (~ de păr) forcina da capelli; aculeo; (~ de macaz) scambio; (a sta ca pe ace) stare sulle spine.
acadea sf. caramella di zucchero.
academic 1. adj. accademico. 2. adv. academicamente.

academician sm. accademico.
academie sf. accademia.
acalmie sf. quiete.
acapara vt. accaparrare, incettare.
acaparare sf. accaparramento, incetta; fig. monopolio.
acaparator adj. accaparratore, incettatore.
acar sm. deviatore; zool. agoraios.
acaret sn. fabbricato.
acasă adv. a casa; (la mine ~) da me; (așa mai vîi de ~) adesso si capisce.
acatist sn. preghiera.
accelera vt. accelerare.
accelerare sf. accelerazione.
accelerat adj. accelerato, affrettato; (treno ~) treno diretto.
accent sn. accento.
accentua vt. accentuare.
accentuare sf. accentuazione.
accept sn. accettazione; com. lettera di cambio.
accepta vt. accettare.
acceptabil adj. accettabile.
acceptare sf. accettazione.
acces sn. accesso, adito; (~ interzis) accesso proibito; (~ de furie) impeto d'ira.
accesibil adj. accessibile.
accesibilitate sf. accessibilita.
accesoriu 1. sm. arnesi. 2. adj. accessorio.
accident sn. accidente; incidente.
accidental adj. accidentale.
accidentat adj. accidentato; (teren ~) ineguale, dirupato.
acciză sf. dazio.
acea, aceea 1. pron. quella. 2. adv. (de aceea) perciò; (după aceea) indi, poi; (puțin după aceea) poco stante.
acei, acele pron. quelli, quelle.
aceiași, aceleası pron. gli stessi, le stesse.
acel, acela pron. quello.

același, aceeași pron. lo stesso, la stessa.
acerb adj. acerbo, spietato.
neest, aceasta pron. questo, questa; (de data ~) per questa volta.
aceştia, acestea pron. questi, queste; (cu toate ~) con tutto ciò.
acetat sm. chim. acetato.
acetic adj. chim. acetico.
acetilenă sf. chim. acetilene.
acetonă sf. chim. acetone.
achita vt. pagare; jur. assolvere; (a ~ o datorie) saldare un debito.
achitare sf. pagamento, saldo, quietanza; jur. assoluzione.
achitat adj. pagato, saldato; jur. assolto.
achizițior adj. acquisitore, compratore; com. procuratore, mediatore.
achiziție sf. acquisto.
achiziționa vt. acquistare, acquisire.
acid sm., adj. chim. acido.
aciditate sf. acidezza.
aciua 1. vt. riparare, mettere al riparo. 2. vr. rifugiarsi, mettersi al riparo.
aclama vt. acclamare.
aclamare sf. acclamazione.
aclimatiza 1. vt. acclimatare. 2. vr. acclimatarsi.
acnee sf. med. acne.
acoladă sf. grappa, abbraccio.
acolit sm. accolito.
acolo adv. là; (intr-~) di quelle parti; (dintr-~) da quel luogo; (până ~) oltre modo.
acomoda vr. adattarsi; accomodarsi.
acomodare sf. accomodamento.
acomodabil adj. adattabile.
acompania vt. accompagnare.
acompaniament sn. accompagnamento.
acompaniator sm. accompagnatore.
acont sn. com. accounto; (a da un ~) dare una caparra.
aconta vt. com. pagare un accounto.

acoperământ sn. copertura.
acoperi 1. vt. coprire. 2. vr. coprirsi.
acoperiș sn. tetto; (a trăi sub același ~) abitare nella stessa casa.
acoperit adj. coperto; fig. messo al sicuro.
acord sn. accordo; muz. armonia; gram. concordanza; (a cădea de ~) mettersi d'accordo; (de ~) d'intesa; (de comun ~) per comune consenso.
acorda vt. concordare; muz. accordare; gram. far concordare.
acordat adj. concesso; muz. accordato.
acordeon sn. fisarmonica.
acordeonist sm. fisarmonicista.
acosta vt. accostare.
acreală sf. acredine, acidita; fig. asprezza.
acredita 1. vt. accreditare. 2. vr. accreditarsi.
acreditat adj. accreditato.
acri vt. inacettire; (a i se ~) averne abbastanza.
acrișor adj. aggetto.
acrit adj. inacettito; inacidito.
acritură sf. sottaceto.
acrobat sm. acrobata.
acrobație sf. acrobazia.
acru adj. acre, agro; (lapte ~) latte rappreso; (varză acră) cavoli nel sale; fig. aspro.
act sn. atto; (~ oficial) documento ufficiale; titolo; (~ teatral) atto; (a lúa ~ de) prendere atto di.
actinie sf. zool. attinia.
activ 1. sn. com. l'attivo. 2. adj. attivo. 3. adv. attivamente.
activa vt. attivare.
activitate sf. attività.
actor sm. attore, artista.
actorie sf. professione dell'attore.
actriță sf. attrice.

actualitate sf. attualita.

actualiza vt. attualizzare, render attuale, applicare all'attualita.

acționa vt. azionare; agire; (a ~ cu calm) agire con calma.

acționar sm. com. azionista.

acțiune sf. azione, atto; jur., com. azione; (~ riscantă) impresa rischiosa; (a intenta o ~) jur. intentare un'azione; (a trece la ~) metter mano al coltello.

acuarelă sf. acquerello.

acum adv. ora, testè, presentemente; (~ câteva zile) alcuni giorni fà; (chiar ~) in questo momento; (de ~ înainte) oramai; (până ~) finora.

acumula vt. accumulare.

acumulare sf. accumulazione.

acumulator sn. tehn. accumulatore.

acuratețe sf. accuratezza; diligenza.

acustic adj. acustico.

acustică sf. acustica.

acușî adv. subito; (acușî-acușî) prontamente.

acut adj. acuto.

acuza vt. accusare; jur. incolpare; (a ~ pe nedrept) accusare indebitamente.

acuzare sf. accusa, colpa; (capete de ~) capi d'accusa.

acuzat sm., adj. accusato; jur. incolpato.

acuzație sf. accusa.

acuzativ adj. gram. accusativo.

acuzator sm. accusatore.

acvariu sn. acquario.

acvatic adj. aquatico.

acvilă sf. zool. aquila.

adagio sn. muz. adagio.

adaos sn. aggiunta; aumento.

adapta 1. vt. adattare. 2. vr. adattarsi.

adaptabil adj. adattabile.

adaptare sf. adattamento.

adâpa vt. abbeverare.

adăpare sf. abbeveramento.

adăpost sn. rifugio, riparo, ricovero; (a fi la ~) essere al riparo.

adăposti 1. vt. riparare, rifugiare. 2. vr. ripararsi, rifugiarsi.

adăpostire sf. riparo, rifugio, ricovero.

adăuga vt. aggiungere.

adăugat adj. aggiunto.

adânc 1. sn. profondita, abisso; (din adâncul inimii) dal profondo del cuore. 2. adj. profondo; (la adânci bătrâneții) a tarda vecchiaia. 3. adv. profondamente.

adânci vt. approfondire.

adâncime sf. profondita.

adâncire sf. scavo.

adâncitură sf. incavatura.

adevat 1. adj. adeguato. 2. adv. adeguatamente.

ademeni vt. sedurre, tentare, allettare, lusingare, adescare.

ademenit adj. sedotto, lusingato, adescato.

ademenitor 1. sm. seduttore, adescatore, tentatore. 2. adj. allestante, seducente.

adept sm. adepto, seguace.

aderă vt., vi. aderire.

aderare sf. adesione.

aderent adj. aderente.

aderență sf. aderenza.

adesea adv. spesso.

adevăr sn. verità; (intr-~) in verità; (adevărul gol-golot) la verità nuda e cruda.

adevărât 1. adj. vero, verace; schietto, reale; (a considera ~) tenere per vero. 2. adv. veramente; (cu ~) infatti.

adeveri vt. certificare, confermare.

adeverință sf. ricevuta, quietanza; testimonianza.

adeverire sf. certificazione, conferma.

adeziune sf. adesione.

adeziv adj. adesivo.

adia vi. soffiare.

adiacent adj. adiacente.

adică adv. cioè, vale a dire; (cum ~?) come sarebbe a dire?

adiere sf. brezza.

adineauri adv. poco fa.

adio interj. addio.

adipos adj. adiposo.

aditional adj. addizionale.

adjectiv sn. gram. aggettivo.

adjudeca 1. vt. aggiudicare. 2. vr. aggiudicarsi.

adjudecare sf. aggiudicazione.

adjunct adj. aggiunto.

adjutant sm. aiutante.

administra vt. amministrare.

administrare sf. amministrazione.

administrativ 1. adj. amministrativo. 2. adv. amministrativamente.

administratie sf. amministrazione.

administrator sm. amministratore.

admira vt. ammirare.

admirabil 1. adj. ammirabile, mirabile. 2. adv. mirabilmente.

admirativ adj. ammirativo.

admirator sm. ammiratore.

admirație sf. ammirazione.

admis adj. ammesso; permesso, concesso.

admisibil adj. ammissibile.

admite vt. ammettere.

admitere sf. ammissione.

admonesta vt. ammonire, redarguire.

admonestare sf. ammonimento, rimprovero.

adnota vt. annotare, postillare.

adnotare sf. annotazione, postilla.

adnotat adj. annotato; postillato.

adolescent sm. adolescente.

adolescentă sf. adolescenza.

adopta vt. adottare.

adoptiv adj. adottivo.

adoptie sf. adozione.

adora vt. adorare.

adorabil adj. adorable.

adorator sm. adoratore.

adorație sf. adorazione.

adormi vi. addormentare.

adormitor adj. soporifico; noioso.

adrenalină sf. adrenalina.

adresa 1. vt. indirizzare, dirigere. 2. vr. dirigersi, rivolgersi.

adresă sf. indirizzo.

aducător sm. portatore.

aduce vt. portare; (nu ~ anul ce ~ ceasul) in una notte cresce un fungo.

aducție sf. adduzione.

adula vt. adulare, lusingare.

adulatör sm. adulatore, lusingatore.

adulmeca vt. fiutare.

adulmecare sf. fiuto.

adult adj. adulto.

adulter sn. adulterio.

adulterin adj. adulterino.

aduna 1. vt. radunare, riunire; raccolgere, ammassare; mat. sommare, addizionare. 2. vr. raccogliersi, riunirsi, radunarsi.

adunare sf. adunanza, raccolta; mat. addizione; (a suna adunarea) suonare a raccolta.

adunătură sf. accozzaglia; branco.

adverb sn. gram. avverbio.

advers adj. avverso; (partea adversă) jur. la parte contraria.

adversar sm. avversario; nemico, rivale; sport. competitore.

adversitate sf. avversita.

aer sn. aria; (a-și da aere) darsi aria; (a arunca în ~) gettare all'aria.

aerian adj. aereo.

aerisi vt. aerare, ventilare.

aerisire sf. aerazione.

aerodinamic adj. aerodinamico.

aerodrom sn. aerodromo.

aerometru sn. fiz. aerometro.